

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 290/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., P., zastúpenej advokátom JUDr. M. S., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Er 527/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. júna 2009 doručená sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., P. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Er 527/2004.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namietala porušenie základného práva na prietahy v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 26 Er 527/2004 vo veci výkonu rozhodnutia o zaplatenie sumy 2 721,46 € s prísl. Oprávnenou v označenej veci je spoločnosť S. I., a. s., Ž. (ďalej len „oprávnená“), a povinnou po spoločnosti K., a. s., P., ktorá zanikla bez likvidácie rozdelením na viaceré nástupnícke organizácie, je sťažovateľka. Oprávnená začala podľa § 69 ods. 4 Obchodného zákonníka vymáhať pohľadávku proti povinnej (sťažovateľke) na základe právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu sp. zn. 1 Rob 1899/99 z 8. októbra 1999. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo doručené sťažovateľke 20. apríla 2004, ktorá proti predmetnému platobnému rozkazu podala 26. apríla 2004 námietky.

Súdny exekútor Mgr. I. P. 13. mája 2004 obmedzil nakladanie s motorovým vozidlom sťažovateľky zn. ŠKODA Octavia Combi, o čom sa sťažovateľka dozvedela až koncom roka 2008, keď chcela predmetné motorové vozidlo odpredať. Z dôvodu zriadenej tarchy na predmetnom motorovom vozidle ho nemohla sťažovateľka odpredať záujemcovi.

Sťažovateľka následne zistila, že okresný súd nerozhodol o jej námietkach z 26. apríla 2004, preto 21. januára 2009 podala sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú predseda okresného súdu listom z 20. februára 2009 uznal za opodstatnenú.

Po podaní sťažnosti začal okresný súd vo veci konať a uznesením sp. zn. 26 Er 527/2004 z 25. mája 2009 rozhodol tak, že námietky sťažovateľky podané 26. apríla 2004 zamietol.

Podľa sťažovateľky v konaní okresného súdu došlo k zbytočným prietahom v trvaní 60 mesiacov.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Er 527/2004 došlo k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, aby priznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € a zaviazal okresný súd na úhradu trov konania v sume 236,32 €.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Er 527/2004.

Podľa názoru ústavného súdu sťažnosť, ktorou sťažovateľka namieta porušenie označeného základného práva postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Er 527/2004, je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

Z obsahu sťažnosti a priloženej dokumentácie vyplýva, že okresný súd v namietanom konaní rozhodol uznesením sp. zn. 26 Er 527/2004 z 25. mája 2009 tak, že námietky sťažovateľky proti exekúcii zamietol. Rozhodnutie, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, bolo sťažovateľke doručené 27. mája 2009.

V nadväznosti na zistený skutkový stav ústavný súd považoval za potrebné poukázať na svoj právny názor tvoriaci súčasť jeho ustálenej judikatúry (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04), podľa ktorého ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť v zásade odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Tento právny názor ústavného súdu akceptuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva (pozri napr. rozhodnutie vo veci Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 16970/05).

V súvislosti s uvedeným právnym názorom ústavný súd zdôrazňuje, že jedným z pojmových znakov sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v

prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo. Preto, ak je zrejmé, že v čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k priet'ahom v konaní nemôže dochádzať (a to aj napriek tomu, že vo veci nebolo ešte právoplatne rozhodnuté), je daný dôvod na odmietnutie takejto sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Sťažovateľka namietala zbytočné priet'ahy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Er 527/2004 sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. júna 2009, teda v čase, keď sa právna vec sťažovateľky o námietkach proti exekúcii po rozhodnutí okresného súdu vo veci samej už ani nenachádzala na okresnom súde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní s prihliadnutím na zmysel a účel základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. septembra 2009